

KAROLA PEZARRO

‘NET LANGS DE DINGEN HEENKIJKEN’

Karola Pezarro probeert haar eigen koers te varen. Aan de basis van haar werk ligt een sterk gevoel van verwondering over de fragiliteit van leven en de werking van het geheugen. Haar kunst gaat over kwetsbaarheid, wortels en verbondenheid, herinneringen, tijd, ingewikkeldheid en ondoorgrondelijkheid van het bestaan.

Pezarro: ‘Ruim vijftien jaar geleden hoorde ik voor het eerst een gedicht van Roberto Juarroz. Ik kocht zijn bundel *Verticale Poëzie* en herkende me in veel van zijn gedichten, in zijn verwondering over het zichtbare en onzichtbare, in zijn zoeken naar welke plek je zelf inneemt in de wereld, in de gedachte dat je pas iets vindt als je iets anders zoekt, in zijn - als het ware - net langs de dingen heen kijken. In de laatste regels van het gedicht “Het ene ding zoeken is altijd iets anders vinden” schrijft Juarroz: “...je komt altijd aan, maar ergens anders...”

Pezarro vertelt verder: ‘De titel *Ware Aard* vind ik mooi, het is in mijn ogen eerder een vraag, “wat is je ware aard?”

Het gaat over het zoeken naar - het ontdekken - wie je bent in relatie tot de wereld. Denk wederom aan: je komt altijd aan, maar ergens anders.’

Gevraagd naar wat haar kunst bijzonder maakt reageert Pezarro met: ‘Zo kijk ik niet naar mezelf. Natuurlijk wil ik graag dat mijn werk gezien wordt, maar het gaat er niet om op te willen vallen, maar om de noodzaak die kunstwerken te maken. Waarschijnlijk kunnen anderen, kijkers, beter antwoord geven op je vraag.’

Dan geven we het woord maar aan journalist Micha Ouwendijk, die over het werk van deze bescheiden kunstenaar schreef: ‘Geef Karola Pezarro in haar ruimtelijke composities en structuren steeds meer uitdrukking aan persoonlijke ervaringen en indrukken, in haar gipsen gestalten - door weefsels omhulde figuren - diept zij de verkenning van wie zij is, wat zij beleeft en eerder heeft beleefd, verder uit.’

Karola Pezarro

